

WYROK Z UZASADNIENIEM

Sygn. akt: VIII K 512/22

4074-4 Ds 508.2022

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 października 2022 r.

Sąd Rejonowy w Toruniu VIII Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący Sędzia Angelika Kurkiewicz

Protokolant sekr. sąd. Sara Berent

bez obecności prokuratora

po rozpoznaniu dnia 18 października 2022 r.

sprawy

Ł. K., s. D. i S. z domu S.,

ur. (...) w T.

oskarżonego o to, że:

W dniu 16 lutego 2022 roku, o godz. 17.40, w T. na ul. (...) kierował po drodze publicznej, w ruchu lądowym pojazdem marki R. (...) rej. (...), będąc pod wpływem substancji psychotropowej w postaci amfetaminy w stężeniu 283,8 ng/ml we krwi,

tj. o czyn z art. 178a § 1 kk

orzeka:

I. uznaje oskarżonego Ł. K. za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu tj. występku z art.178a§1 kk i za to na podstawie art. 178a§1 kk wymierza mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk w zw. z art. 70§1 kk warunkowo zawiesza wykonanie orzeczonej w punkcie I wyroku kary pozbawienia wolności na okres 2 (dwóch) lat tytułem próby;

III. na podstawie art. 43a § 2 kk, orzeka środek karny w postaci obowiązku świadczenia pieniężnego poprzez zapłatę kwoty 5000 (pięciu tysięcy) złotych, na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej;

IV. na podstawie art. 42 § 2 kk, orzeka środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 3 (trzech) lat,

V. na podstawie art. 63§ 4 kk na poczet środka karnego orzeczonego w pkt. IV wyroku zalicza oskarżonemu okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 16 lutego 2022 roku

VI. Na podstawie art. 72 § 1 pkt 5 kk zobowiązuje oskarżonego do powstrzymania się od używania środków odurzających w okresie próby ;

VII. Na podstawie art. 72 § 1 pkt 4 kk zobowiązuje oskarżonego do wykonywania pracy zarobkowej w okresie próby;

VIII. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa (Sądu Rejonowego w Toruniu) kwotę 120 zł (sto dwadzieścia złotych) tytułem opłaty sądowej oraz kwotę 70 zł (siedemdziesiąt złotych) tytułem wydatków postępowania;

Sygn. akt VIII K 512/22

UZASADNIENIE

Uwaga : Uzasadnienie zostało sporządzone w poprzedniej formie z powodu kłopotów technicznych z użyciem programu ZEUS.

Ł. K. w dniu 16 lutego 2022 roku, o godz. 17.40, w T. na ul. (...) kierował po drodze publicznej, w ruchu lądowym pojazdem marki R. (...) rej. (...), będąc pod wpływem substancji psychotropowej w postaci amfetaminy w stężeniu 283,8 ng/ml we krwi.

DOWODY: wyjaśnienia Ł. K. k. 101;

- protokół badania śliny k. 4-5;

- opinia k. 30-44.

Ł. K. nie był dotychczas karany sędownie za przestępstwa.

DOWÓD: dane dot. karalności k. 46.

W swych pierwotnych wyjaśnieniach oskarżony nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. W toku postępowania jurysdykcyjnego wyjaśnił odmiennie. Przyznał się do czynu i wyraził skruchę.

Wyjaśnienia podsądnego złożone przed Sądem w świetle zgromadzonego materiału dowodowego, w szczególności w postaci badania jego śliny i sporządzonej opinii Instytutu (...) w B., nie budzą wątpliwości co do ich wiarygodności. Nie budzi żadnej wątpliwości, iż Ł. K. w dniu 16 lutego 2022 roku około godziny 17:40 prowadził pojazd mechaniczny będąc pod wpływem amfetaminy. Oskarżony w swych wyjaśnieniach wskazywał, iż nie spowodował żadnego zagrożenia w ruchu drogowym, gdyż kontrola, którą przeprowadzono była wynikiem widocznych usterek pojazdu. Wskazać jednak trzeba, że przestępstwo z art. 178a § 1 kk jest przestępstwem formalnym i polega na samym prowadzeniu pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego. Mając powyższe na uwadze tłumaczenia podsądnego nie mogły wpłynąć na odmienną ocenę jego zachowania. Z uwagi na niekwestionowanie przez oskarżonego swojego sprawstwa, nie zachodzi konieczność szczegółowej oceny depozycji Ł. K..

Nadto Sąd dał wiarę wszelkim innym przeprowadzonym w sprawie dowodom z dokumentów, w szczególności danych o karalności oraz protokołom badania stanu trzeźwości, śliny oraz sporządzonej ekspertyzie specjalistycznej, a także pozostałym dowodom zawnioskowanym do ujawnienia w akcie oskarżenia. Wszelkie dokumenty zostały pozyskane, sporządzone i przeprowadzone zgodnie z wymogami procedury karnej, a żadna ze stron nie zakwestionowała ich rzetelności ani prawdziwości. Również Sąd nie miał podstaw aby podważyć ich wiarygodność.

Art. 178a §1 kk penalizuje przestępstwo prowadzenia w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego pojazdu mechanicznego. Jest to przestępstwo formalne i polegają na samym prowadzeniu pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego. Sam fakt prowadzenia pojazdu w takim stanie pociąga za sobą odpowiedzialność, chociażby pojazd był prowadzony prawidłowo i nie spowodował konkretnego niebezpieczeństwa (wyr. SN z 24.11.1960 r., V K 556/60, (...) 1961, Nr 1, s. 190; wyr. SN z 10.3.1964 r., IV K 1296/61, OSNKW 1964, Nr 11, poz. 152; wyr. SW w Poznaniu z 25.2.1966 r., V 1 Kr 865/65, (...) 1966, Nr 8, s. 6). Pojazd mechaniczny o którym mowa w ww. przepisie należy rozumieć jako „każdy pojazd drogowy lub szynowy napędzany umieszczonym na nim silnikiem, jak również maszyna samobieźna i motorower. Przestępstwo określone w art. 178a §

1 kk może być popełnione w każdym miejscu, gdzie odbywa się ruch pojazdów. Może być ono popełnione umyślnie w formie zamiaru bezpośredniego (*dolus directus*) lub ewentualnego (*dolus eventualis*). W KK, inaczej niż w przypadku stanu nietrzeźwości, nie zdefiniowano stanu pod wpływem środka odurzającego. Interpretacja tego zwrotu wzbudziła wiele wątpliwości, łącznie z kwestionowaniem jej konstytucyjności (por. W. Wróbel, Krytycznie o zaostreniu, s. 56–57). Brały się one z braku kryteriów, które pozwoliłyby wyznaczyć precyzyjne granice pomiędzy prawnokarnie relevantnymi stanami: odurzenia (art. 31 § 3 kk); po użyciu podobnie (jak alkohol) działającego środka (art. 87 kw); pod wpływem środka odurzającego (art. 178, 178a kk). Porządkując je według natężenia, poczynając od najsłabszego należy wymienić: stan po użyciu, stan pod wpływem środka odurzającego oraz stan odurzenia (por. szerzej P. G., Stan nietrzeźwości, s. 191–192). Stanem pod wpływem środka odurzającego jest taki stan, który wywołuje – w zakresie oddziaływania na ośrodkowy układ nerwowy, zwłaszcza zakłócenia czynności psychomotorycznych – takie same skutki jak spożycie alkoholu powodujące stan nietrzeźwości. Od tego stanu odróżnia się stan po użyciu środka odurzającego podobnie do alkoholu, a więc i środka odurzającego, który – w zakresie skutków – jest równoważny stanowi po użyciu alkoholu (wyr. SN z 7.2.2007 r., V KK 128/06, L.). Późniejsze orzeczenia potwierdzają ten kierunek interpretacji, podkreślając wyraźnie, że sąd musi nie tylko stwierdzić występowanie środka odurzającego w organizmie osoby kierującej pojazdem, ale również ustalić, czy oddziaływał na kierującego pojazdem w stopniu, który zakłócał jego czynności psychomotoryczne w sposób analogiczny do przypadku znajdowania się w stanie nietrzeźwości (por. wyr. SN z 4.10.2013 r., IV KK 136/13 oraz wyr. SN z 3.12.2014 r., II KK 219/14, Prok. i Pr. 2015, Nr 4, poz. 3.).

Ł. K. w dniu 16 lutego 2022 roku, o godz. 17.40, w T. na ul. (...) kierował po drodze publicznej, w ruchu lądowym pojazdem marki R. (...) rej. (...), będąc pod wpływem substancji psychotropowej w postaci amfetaminy w stężeniu 283,8 ng/ml we krwi. Swoim zachowaniem Ł. K. ostatecznie umyślnie zrealizował znamiona występkę z art. 178a§ 1 kk.

Przy wymierzaniu oskarżonemu kar Sąd kierował się dyrektywami wskazanymi w treści przepisu art. 53 kk. Zgodnie z art. 53 § 1 kk sąd wymierza karę według swojego uznania, w granicach przewidzianych przez ustawę, bacząc, by jej dolegliwość nie przekraczała stopnia winy, uwzględniając stopień społecznej szkodliwości czynu oraz biorąc pod uwagę cele zapobiegawcze i wychowawcze, które ma osiągnąć w stosunku do skazanego, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. § 2 stanowi zaś, iż wymierzając karę, sąd uwzględnia w szczególności motywację i sposób zachowania się sprawcy, popełnienie przestępstwa wspólnie z nieletnim, rodzaj i stopień naruszenia ciężących na sprawcy obowiązków, rodzaj i rozmiar ujemnych następstw przestępstwa, właściwości i warunki osobiste sprawcy, sposób życia przed popełnieniem przestępstwa i zachowanie się po jego popełnieniu, a zwłaszcza staranie o naprawienie szkody lub zadośćuczynienie w innej formie społecznemu poczuciu sprawiedliwości, a także zachowanie się pokrzywdzonego. Na wymiar kar wpływ miała znaczna społeczna szkodliwość czynów oskarżonego.

Przedmiotem ochrony art. 178a § 1 kk jest bezpieczeństwo w ruchu (lądowym, wodnym lub powietrznym), a w konsekwencji życie i zdrowie człowieka oraz mienie (Bojarski Tadeusz (red.), Kodeks karny. Komentarz, wyd. VII). Oskarżony swoim zachowaniem naruszył podstawowe reguły ostrożności obowiązujące uczestników ruchu drogowego.

Sąd uznał, że właściwą reakcją karną za popełnione przez oskarżonego przestępstwo będzie wymierzenie mu kary 6 miesięcy pozbawienia wolności. Mając na uwadze powyższe, stopień społecznej szkodliwości czynu należało ocenić jako znaczny. Jako okoliczność łagodzącą należało uwzględnić przyznanie się oskarżonego do przedstawionego mu zarzutu. Na korzyść oskarżonego przemawiał również fakt, iż nie był on uprzednio karany.

Z uwagi na dotychczasową niekaralność oskarżonego Sąd zastosował wobec niego dobrodziejstwo warunkowego zawieszenia wykonania orzeczonej łącznej kary pozbawienia wolności na okres 2 lat tytułem próby uznając, że dla osiągnięcia wobec niego celów kary nie jest wymagane efektywne wykonanie orzeczonej wobec niego kary pobawienia wolności.

Sąd uznała, iż wbrew twierdzeniom obrońcy, nie ma przesłanek do zastosowania instytucji warunkowe umorzenia postępowania, biorąc pod uwagę okoliczności sprawy.

Na podstawie art. 43a § 2 kk Sąd orzekł wobec oskarżonego świadczenie pieniężne na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej w wysokości 5.000 złotych, co wzmocni wychowawczy charakter wymierzonej mu kary.

Mając na uwadze treść art. 42 § 2 kk także i orzeczenie zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych w przedmiotowej sprawie było obowiązkiem Sądu. Sąd wymierzył ten środek w najniższym wymiarze 3 lat.

Jednocześnie zgodnie z treścią art. 63 § 4 kk Sąd zobowiązany był zaliczyć na poczet orzeczonego zakazu prowadzenia pojazdów okres zatrzymania prawa jazdy, które w niniejszej sprawie nastąpiło w dniu 16 lutego 2022 roku.

Sąd zobowiązał również oskarżonego do powstrzymywania się od używania środków odurzających w okresie próby oraz do wykonywania pracy zarobkowej w okresie próby

W ocenie Sądu okres próby w z obowiązkiem wykonywania pracy zarobkowej i powstrzymania się od używania środków odurzających w okresie próby wystarczający jest, w opinii Sądu, do wypełnienia celów orzeczonej kary, tak w zakresie jej wychowawczego oddziaływania, jak i zapobieżenia powrotowi oskarżonego do przestępstwa.

Mając na uwadze zapadłe w niniejszej sprawie rozstrzygnięcie Sąd, na podstawie art. 627 kpk zasądził od oskarżonego 120,00 zł tytułem opłaty (art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 o opłatach w sprawach karnych -Dz. U. 83.49.223 ze zm.) i obciążył go wydatkami w kwocie 70,00 zł. W ocenie Sądu będzie w stanie pokryć ww. koszty bez uszczerbku dla własnych kosztów utrzymania i nie było podstaw, by zwolnić go od kosztów.